

- можливість забезпечити соціальний контроль та моніторинг у процесі розвитку клубної системи спорту;
- досвід розробки та реалізації соціальних проєктів, включно програм використання світового досвіду;
- дії із створення інфраструктури клубів як господарських одиниць;
- механізми, що забезпечують цікавість клубів до політичних та економічних програм;
- наявність програм підготовки та освіти менеджерів клубного спорту.

Усі ці фактори необхідно розвивати при організації клубних форм фізкультурно-оздоровчої роботи.

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБІРНИХ КОМАНД УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

ЛИСЕНЧУК СЕРГІЙ

Український державний університет фізичного виховання і спорту

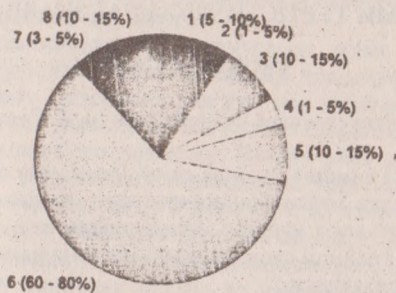
Існуючи трохи більше двох років, збірні команди України з футболу заявили про себе у весь голос. Це підтверджується відповідними результатами: бронзовими медалями на молодіжному чемпіонаті світу у Фінляндії, а також "бронза" на всесвітньому форумі національних збірних команд в Іспанії.

За такий незначний проміжок часу наші команди встигли взяти участь у трьох світових та двох європейських першостях (посідаючи не нижче п'ятої сходинки), а також у різноманітних міжнародних турнірах як в Україні, так і за кордоном.

Усі ці заходи вимагали значних фінансових витрат. Враховуючи, що футбол не входить до програми Олімпійських ігор, фінансування його розвитку державою практично не здійснюється. Тому всю відповідальність за фінансове та матеріальне забезпечення національних збірних команд взяла на себе Федерація мініфутболу України.

Першим етапом створення механізму фінансування збірних команд стало визначення статей витрат на утримання команд. Головні з них такі: витрати; пов'язані з організацією передзмагальних навчально-тренувальних зборів (в Україні чи за кордоном); транспортні витрати; витрати, пов'язані із забезпеченням проживання та повноцінного харчування спортсменів; витрати на придбання інвентаря для команд (повна екіпіровка, ігрова та тренувальна форма, м'ячі, тощо); преміальні винагороди спортсменам; інші витрати, що впливають на нормальну підготовку до змагань та участі в них.

Федерацією було розроблено маркетингову програму, метою якої було визначення джерел покриття майбутніх витрат, пов'язаних із утриманням збірних команд. Приблизний бюджет збірних команд відображений у діаграмі.

Джерела фінансування національних команд України з футболу (у відсотках)

1 - спонсорська допомога міжнародних організацій (ФІФА, УЕФА та ін.); 2 - щорічні колективні внески команд, що беруть участь у чемпіонаті України; 3 - допомога Державного комітету України з фізичної культури і спорту; 4 - кошти рекламодавців; 5 - кредити; 6 - спонсорська допомога недержавних фірм; 7 - спонсорська підтримка органів місцевої влади; 8 - інші джерела.

У процесі реалізації маркетингової програми Федерації довелося розв'язувати досить складні проблеми. Жодна з понад 150 найбільших організацій та комерційних структур, яким було офіційно запропоновано співробітництво, не дала позитивної відповіді. Щоб не втратити можливості брати участь у найпрестижніших міжнародних змаганнях, Федерації міні-футболу довелося застосувати інший засіб маркетингової діяльності - особисті контакти з керівниками фірм, пошук серед них таких, яким не байдужа доля вітчизняного футболу. У підсумку було залучено кошти, які склали 3/4 бюджету команд. З метою поліпшення економічного забезпечення національних збірних команд з футболу у перспективі слід розв'язати низку важливих питань. По-перше, давно визріла потреба в ухваленні нормативно-правових актів, які реально стимулювали б фірми, що підтримують вітчизняний спорт. По-друге, на всіх рівнях державного управління спортом слід сформувати переконання у тому, що забезпечення національних збірних - не приватна справа ентузіастів, а

важливе державне завдання, вирішення якого дають відчутні результати для піднесення авторитету Української держави у світі.

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ЗАСОБАМИ ТУРИСТИЧНО-КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ

ГУМЕНЮК ГАЛИНА

Прикарпатський університет ім. В. Стефаника

В Україні, як і в інших країнах світу, історично склалася своя система виховання, яка максимально враховує національні риси і самобутність українського народу. Нині спираючись на глибинні національно-виховні традиції свого народу, національна система виховання поступово відроджується.

Національне виховання найбільш повно відповідає потребам відродження України. Головною метою національного виховання на сучасному етапі є передача молодому поколінню соціального досвіду, багатства духовної культури, його національної ментальності, своєрідності світогляду і на цій основі формування особистісних рис громадянина України.

Найважливішою громадянською рисою особистості є сформованість національної самосвідомості, патріотичних почуттів до рідної землі, свого народу, готовності до праці в ім'я України.

Опираючись на дослідження авторів щодо визначення національної самосвідомості передбачає освоєння дітьми своєї етнічної спільності до розбудови національної державності, патріотизм, що сприяє утворенню національної гідності, внутрішньої свободи, гордості за свою землю.

Сьогодні у публікаціях різного рівня багато пишеться про національну ідею. Ми вважаємо, що національна ідея, має бути не просто атрибутом національної свідомості, чисто духовним феноменом, а поштовхом до практичних справ, як було у кращих синів і дочок нашого народу споконвіку.

Формування національної самосвідомості школярів сприяють чимало важливих сфер, а поміж яких надзвичайно актуальними на наш погляд є: 1) історія минулого нашого народу і рідного краю; 2) рідна мова; 3) народознавство; 4) художньо-поетична література; 5) гуманістичне виховання.

Без повернення до багатовікового досвіду народу у вихованні та навчанні не може здійснюватись і формуватись національна самосвідомість, як її практичний результат, невід'ємне право